

ל-15 שנות מאסר באשמת רצח סאדיסטי

ניגש להנחית מכות קרובה. אך לא לפני שנתן לאהובתו את כל המשכורת שקיבל באותו יום — כ-700 ל"י.

חניקה

בחולצה

מרקו חוכיח הוא גבר. כשמרי פעם הפסיק ללגום, עודדה אותו הרוצחת להוסיף לשות.

כל אותו זמן, הסתתר הקצב מאחורי תלולית חול, במרחק כחמישה מטרים. הרוצחת הרימה את ידה כסימן מוסכם. עזרה התקרב בזהירות כדי לבדוק את ה מצב. כשראה שמרקו אינו מגיב לדברי הרוצחת, ביקש ממנה להפוך את מרקו על בטנו. הצעירה השיבה שאין לה כוח, והוא עשה זאת בעצמו.

לבקשת עזרה, הפשיטה הרוצחת את חולצתו של מרקו. עזרה לקח את החולצה, גילגל אותה לחבל, "כדי שתתאים למט רה", וביקש את שותפתו להרים את ראשו של מרקו. אז, השחיל את החולצה מתחת לצווארו של מרקו, התיישב על גבו, סובב את פניו אל תוך החול, משך את קצות החולצה, וכך חנק את מרקו עד שחשב שהוא מת.

לאחר מכן, גילגלו שני הרוצחים את הר קורבן במידרון — ישר אל תוך הבור ש הכינו מראש. עזרה הלך והביא את הפילה, כיסה את הבור בחול, הדליק פנסים כדי לבדוק את השטח. לקח שני שיחים, תקע אותם מעל הקבר.

אחר, אספו את הבקבוקים ושאר החפץ

הנרצח

מרקו טעדה, צעיר חר' לוני תמים וטוב לב, שעבד במפעל תדיראן המקומי, התאהב בשכנתו החתיכה, נרצח על ידיה באכזריות.

צים שהביאו למקום מרקו והרוצחת — התיק, המגבת, בקבוקי העראק, הצנצנות — ניפצו את הבקבוקים, שרפו את המגבת והניירות, הטמינו דברי האוכל בחול. או, ניגשו לבית דודתו של עזרה, ב סמוך, ובילו בניחותא את הערב מול ה טלוויזיה.

גם הרוצחת, וגם הרוצח היו שני צעירים חלונים גרילים, שהכירו יחד דיו מילדותם שכונת מגוריהם. הקורבן, צעיר מקומי גם הוא, היה בחור טוב לב, שבגלל נכונותו הרבה לעזור לכולם זכה בתואר פרייר. הוא התאהב ברוצחת, ביזבז עליה את כל כספו.

של התיכונן האימתני:

יום הרצח היה יום ב/ה-17.5.71. בשבת שקדמה לאותו יום, ביקרתי אצל עזרה. הוא אמר לי שיש לחסל את מרקו.

תחילה הציע לרצחו באקדח שיתן לי. סירבתי, והוא איים עלי שיהרוג אותי ויזיק לכל משפחתי. עמדתי על שלי ולא הסכמתי, כי לא היה לי האומץ. או הציע עזרה תוכנית אחרת. לפיה יש לקבור את מרקו בחולות ליד בית דודו בגבעת חולון.

על-מנת להביא את מרקו לשם, הציע עזרה שאני אפתח את מרקו לבוא לחולות כדי לקיים איתו יחסים — דבר שלא הסכמתי לעשותו לפני כן. כן היינו צרי

הקטינה הסאדיסטית

כים, לפי תוכנית זו, להביא לשם דברי אוכל, ולהכניס בהם סם, על-מנת להרעיל את מרקו.

עוד תיכננו לבקש ממרקו שיכתוב לי מכתב פרידה, בו הוא מודיע לי כי הוא בורח מבית הוריו, ושיביא איתו את תיק העבודה שלו, שבו הוא מחזיק את תעודתו תי. כל זאת, כדי שאם ייעלם מרקו, ייראה הדבר אמיתי.

כן סיכמנו כי לפני המיפגש הגורלי הזה, נכין במקום בור, ובו נקבור את מרקו אחרי שירצח. עזרה היה צריך להמתין בקירבת מקום, לפני שאני ומרקו נגיע. עד כאן, סיפוריה של הרוצחת.

שחיטה

מוקדמת

ה ביצוע הנורא פעל בהתאם לתוכנית. עוד באותו יום נפגשה הרוצחת עם מרקו, סיפרה לו כי אביה מתנגד לכך שתצא איתו, ולכן עליהם לגרום לי אביה לחשוב כאילו נפרדו.

לשם כך, על מרקו לכתוב לה מכתב פרידה, אותו תוכל להראות בבית. אולם במציאות היא לא תיפרד ממנו, אלא לי היפך — תיפגש איתו בחולות ותשכב איתו.

מרקו, כפי שסיפרה הרוצחת, "קפץ על המציאה והסכים לכל הרעיון". והיא המשיכה והסבירה לו שעליו להביא איתו את מעילו, שישמש במקום שמיכה, זאת תיקו עם מגבת וכלי רצח, "כדי שירגיש שו ממש שהוא בורח מן הבית".

כן ביקשה ממנו להביא שני בקבוקי עראק, זאת, משום שעזרה הודיע לה, כי רגע האחרון שלא השיג את הסם, ויש על כן לשכר את מרקו בעראק. הקורבן התמים הסכים לכל, וקבע לי היפגש עם מותו ביום שני בשעה שש. למחרת, נפגשה הרוצחת עם עזרה ליד ביתו. הם ניגשו לגבעת חולון עם אתר הפירה, סרו לגבעת מכוסה שיחים, היורדת מן הכביש במידרון תלול, ובתחתית הדר מדרון חפרו בור — כדיוק כפי שתיכננו.

כ לפי חוץ, נראית הצעירה השחרור רת כחתיכה רגילה בת 18: נאה, חסור בה, בעלת שיער משתפל על כתפיה. ורק כאשר אתה יודע כי זוהי הרוצחת הנוראה, שביצעה את אחד ממעשייהרצח המזועזעים ביותר שאירעו אי פעם בישראל — אתה חוזר ומשליך בה מבט נוסף.

או, אתה מגלה לפתע, שיש משהו מיוחד בפריצוף הנאה, הצעיר. משהו — מת כאילו, באחד ממישורי ההבעה המקובלים בפריצוף-אנוש.

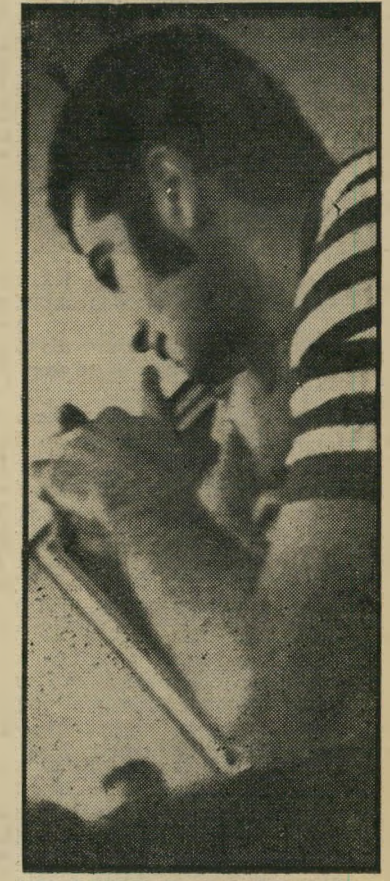
כאילו טבע בה מלאך-המוות את חותמו הסודי, הסמיי. בגיל 17, מתכננת צעירות, בדרך כלל, פגישות-אהבים. הרוצחת, באותו גיל,

תיכננה — יחד עם ידידה, קצב בשם עזרה, ענטר (20) — לרצוח ברם קר את מחזורה, מרקו סעדה.

סתם כך, ללא סיבה מיוחדת — מלבד העובדה שחזוירו של מרקו הרגיוו קצת את הקצב.

תיכונן הרצח היה מועזע אולי לא פחות מהרצח עצמו: קר, מחושב לפי-רטיטטים, ויחד עם זאת — סתמי, כאילו נעשה אגבי-אורחא. כאילו מדובר היה בתיכונן פיקניק לשבת. סיפרה הרוצחת עצמה, כאשר נפתחה על-ידי המשטרה — חצי שנה לאחר הרצח — כיצר התכ

(*) שמה נאסר לפירטוס על-ידי בית המשפט, בהיותה קטינה.

שותר לרצח עזרה ענטר (20), קצב חלונני, היה שותפה של הרוצחת, גילה את הסוד הנורא לחבר, זכה במאסר עולם.

הרוצחת

כיום בת 18, נרצח איתו כצעירה רגילי לה, כלפי חוץ. רק בדיקה פסיכולוגית גילתה את הנטיות הסאדיסטיות שלה.

במשך השנים, כיום, בולטים באישיותה קווים תוקפניים — ובעיקר חוסר בלמים מוסריים. אפשר אפילו להניח שהמושג מוסר איננו קיים אצלה. גם הסיפור ה קלאסי, של השפעה שלילית מגורמים חיצוניים עליה — לא היה קיים במקרה זה. הפסיכולוגים קבעו כי חוסר-המוסר והתוקפנות התפתחו אצלה באופן ספונטני, מילדותה המוקדמת.

הרוצח לעומת זאת, היה מקרה קלאסי של בית הרוס: בנו של אלכוהוליסט כרוני, אשר עד גיל שנתיים היה מונח ר עזב, עד שהוכנס למוסד, בו גדל עד גיל שש. או נשלח לבית-ספר, אך לא החזיק מעמד אלא שנתיים. כיום הוא אנאלפבית.

כבר מגיל הגן, גילה הרוצח הפרעות והתנהגות די קשות. הוא היה מגיב בתוקפנות אימפולסיביות והתפרצויות-זעם ואלתי מות, תוך קשיי-ריסון עצמי. וכאילו כל זה לא הספיק — הוא היה גם נרקומאן מגיל 13!

ליקויים אלה היו חוקים מספיק, כדי לנתץ את יצר הקיום העצמי: שני הרוצח חים לא הצליחו לשמור את סודם הנורא, גילו אותו, כל אחד בנפרד, לידידים. כך עלתה המשטרה על עקבותיהם. אך ליקויים אלה לא הצילו אותם מתוצאת מעשיהם. השבוע, נשלח עזרה למאסר עולם. הרוצחת, בגלל היותה קטינה, זכתה רק ב-15 שנות מאסר.

בניכוי שליש אפשרי, היא עלולה לחזור ולהסתובב חופשייה בחברות, כעבור עשר שנים בלבד. כשכל אותם דחפים איומים, בנפש ה מעוותת, שואפים להתפרץ פעם נוספת.